

Слънце за зимасть...

(Народна приказка)

Качи се Манго на магарето си и тръгна по селата да продава вретена.

Яха Манго магарето и вика високо:

— Вретена, булки!... Вретена! — Сами прежда предатъ!

Край една врата насѣдали булки, работятъ и весело приказватъ.

— Ей, Манго! — викатъ тѣ, — дай да ти видимъ вретената!

Слиза Манго отъ магарето, дава вретената. Булките ги гледатъ, избиратъ.

— Хайде, ще купите ли, — вика нетърпѣливиятъ Манго.

— Не бързай, Манго! Поседни тукъ на припекъ, събери си слънце за зимасть.

Манго се удря зачудено по главата.

— Умни хора сж тѣзи жени, бей! — Вижъ, можело да се събира слънце за зимасть. Гледай, гледай, това не знаехъ.

Продава Манго вретената, връща се дома и вика отдалече.

— Ей, жена, жена! Излѣзъ скоро!

— Какво има, Манго? — вика булката.

— Свършена работа, булка! Нѣма вече студъ да беремъ. Ще се отървемъ отъ кучешкото тегло.

— Какво? Шо? — чуди се циганката.

— Скоро дай човала да събирамъ слънце за зимата.

Взима Манго човала, разтваря го срѣщу слънцето. Изобилни лъчи го изпълватъ. Манго доволенъ ходи наоколо и си мисли: